

INTERVIEW

Andreas Nilssonnal

- ▶ Néhányan azt mondhatják, hogy a munkád a hobbid... Ez igaz?
- ▶ Igen, így van. Ez egy sport. Túlzás azt gondolni, hogy mindig minden élvezetes, természetesen vannak olyan dolgok, amik kevésbé azok.

- ▶ Mik voltak a legnehezebb akadályok az utad során?
- ▶ Számomra a legfájdalmasabb dolog veszíteni. De a kézilabda erről szól.. Győzni vagy veszíteni. Tavaly a Bajnokok Ligája döntőjének kimenetelét volt nehéz feldolgozni. 2012-ben az Olimpiai döntőben való veszteség volt ilyen. Ezekre az ember utólag másképp tekint vissza, de veszíteni mindig rossz.

- ▶ Mindig tudtad, hogy profi kézilabdázó szeretnél lenni?
- ▶ Nem, csak annyit tudtam, hogy sportoló szeretnék lenni. Próbálkoztam jéghekkival, focival, floorballal, de végül a kézilabda nyert.

-Mik a legfőbb előnyei és hátrányai a munkádnak?

-A legjobb talán, hogy elég sok szabadidőnk van, ezért rengeteg időt töltök a csapattársaimmal, a másik, hogy a csapat számomra olyan mint a családom, nagyon erős a csapatszellem.

A hátrány, hogy távol vagyok a családomtól, és rengeteget utazunk. Aki ezt nem éli át, el se tudja képzelni mennyit utazunk valójában, és, hogy ez milyen kimerítő tud lenni.

- ▶ Mit javasolsz azoknak, akik pályaválasztás előtt állnak?
- ▶ Először is el kell döntened, hogy mi szeretnél lenni. Úgy gondolom, hogy mindenkinek van egy álma, hogy mi szeretne lenni.. A legfontosabb megpróbálni elérni azt és keményen dolgozni érte.

- ▶ Mikor kaptál először fizetést?
- ▶ 13 vagy 14 éves lehettem, amikor a nagybátyám költöztető cégénél dolgoztam, azután egy évvel később kezdtem kézilabdázni 15 évesen.

- ▶ Ha mindent előlről kezdhtenél, min változtatnál? Változtatnál egyáltalán valamit?
- ▶ Nem, semmit. De még mindig az az álmom, hogy jégghokizzak, szóval talán keményebben edzenék, hogy ez teljesüljön. De igazából nem szeretnék változtatni, boldog vagyok, elértem már pár jó eredményt, és remélem, hogy a következő években sikerül még jobbakat elérni.

- ▶ Mi az oka annak, hogy nem a jégheki mellett döntöttél?
- ▶ Egyszerűen jobban ment a kézilabda, szóval nem volt nehéz választani 15 évesen a két sportág közül, annak ellenére, hogy mindig az volt az álmom, hogy jégheki legyek. De valójában most is az álmomat élem, úgyhogy egyáltalán nincs okom panaszra.

- ▶ Mit gondolsz, a munka tönkreteheti a családot?
- ▶ Igen, persze. De ez prioritás, talán nem tesz tönkre semmit. Az én esetemben a kézilabda az első. Elköltöztem a családomtól távol miatta, de nem teszem ezzel tönkre. Néhány ember vitázik, ha valaki túl sok időt tölt munkával, és soha nincs a gyerekeivel. Én ezt még nem tapasztaltam meg, mivel nincsenek gyerekeim, de ha majd lesznek, akkor talán nekem is megváltozik a véleményem arról, hogy mennyit eddzek, vagy éppen mennyit ne. A fontos, hogy megtaláljuk az egyensúlyt a kettő között.

- ▶ Van valami más, amivel szívesen foglalkoznál?
- ▶ Természetesen jégghoki. Ezen kívül szívesen dolgoznék a rendőrségnek, ahogy a családom egy része is Svédországban. De nem egy átlagos rendőr lennék, inkább a SWAT team egy tagja, ami több edzéssel, kihívással, izgalommal jár.

- ▶ Végül, de nem utoljára.. Mi a siker kulcsa?
  - ▶ Csak két szó: kemény munka. Talán lehetnek kapcsolataid, meg szükség van szerencsére, de a kemény munka a legfontosabb.
-

